

партнерство у сфері освіти», яке передбачає багатосторонній взаємовигідний процес, де ініціатором співпраці може бути як роботодавець, так і держава, залежно від сформованих виробничих відносин, традицій і моделей регулювання системи вищої професійної освіти [1, с. 8].

Виходячи із наведеного, стає зрозумілим необхідність подальшого вивчення та розроблення сучасних моделей партнерства академічної спільноти, влади та бізнесу, де головна роль належить державі, оскільки даний вид послуг вимагає активного її втручання. Слід зазначити, що у процесах взаємодії академічної спільноти, влади та бізнесу в Україні переважає двохстороння інтеграція, яка передбачає співпрацю таким чином [5, с. 125–126]:

- *фундаментальна діяльність*: наукова та освітня спільнота;
- *прикладна діяльність*: академічна спільнота та бізнес;
- *дослідницька діяльність*: наукова спільнота та бізнес;
- *освітня діяльність*: бізнес та освітня спільнота.

Партнерство бізнесу та академічної спільноти передбачає наступні форми співпраці: універсальна (ярмарки вакансій; спонсорство в рамках конференцій; взаємодія з окремими підрозділами ВНЗ) та специфічна (одиничні лекції; спеціалізовані курси; конкурси; лабораторії; наукові центри; практика/стажування; базові кафедри). [1, с. 9]].

На сьогодні вітчизняна наука, освіта і бізнес знаходяться на стадії пошуку інноваційних форм інтеграції. На нашу думку, розвиток партнерства позитивно вплине на забезпечення якості вищої освіти; інтеграцію вітчизняної системи вищої освіти в світову спільноту; гармонізацію компетенцій та результатів навчання; модернізацію змісту освітніх програм.

Література

1. Безвух С. В., Стопчак А.Ю. Соціальне партнерство науки і бізнесу: форми взаємодії, проблеми і рекомендації щодо їх вирішення / С. В. Безвух, А.Ю. Стопчак // Вісник Хмельницького національного університету. – 2015. — № 3, Т. 3, – С. 7-14.
2. Згуровський М. Вища освіта на зламі суспільного розвитку / М. Згуровський // Газета «Дзеркало тижня». — №5. – 9 лютого 2013 р.
3. Майовець Є.Й., Білик І.В. Проблема становлення та розвитку інституту соціального партнерства на вітчизняному ринку праці / Є.Й.Майовець, І.В. Білик// Інноваційна економіка. Всеукраїнський науково-виробничий журнал. – 2012. – № 33. – С. 11–13.
4. Мартякова О.В., Мудра О.В. Сучасні моделі гармонізації ринків освітніх послуг та праці / О. В. Мартякова, О.В. Мудра // Вісник соціально-економічних досліджень. – 2013. - № 4(51). – С. 274–281
5. Мачуліна І.І. Форми мережевої інтеграції науки, освіти і бізнесу / І.І. Мачуліна // Методологія, теорія та практика соціологічного аналізу сучасного суспільства. – 2014. – Вип. 20. – С. 123–127
6. Третьякова Т.Н., Практико-ориентированная концепция профессиональной подготовки специалиста по сервису и туризму / Т. Н.Третьякова, О. В. Котлярова // Современные проблемы туризма: управление, туристские ресурсы, подготовка кадров / Под ред. Н.С. Морозовой // Вестник Российского нового университета. Серия «Туризм и культурное наследие». М., 2005. – Вип. 6. – С. 145–152.

*Яременко М.І., асистент кафедри
обліку, аналізу та аудиту в АПК*

СТУДЕНТОЦЕНТРИЗМ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ З ТОЧКИ ЗОРУ СПІВПРАЦІ НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ ТА СФЕРИ БІЗНЕСУ

Будь-яка дія має бути спрямована на результат. Результати навчальної діяльності залежать від багатьох факторів, які впливають індивідуально на кожного студента, тому питання оцінки якості результатів навчання є надзвичайно актуальним. Згідно п. 19 ст.1 Закону України «Про вищу освіту» (далі – Закон) результати навчання – це сукупність знань, умінь, навичок, інших компетентностей, набутих особою у процесі навчання за певною освітньо-професійною, освітньо-науковою програмою, які можна ідентифікувати, кількісно оцінити та виміряти [1]. Однак в Законі не вказано, що ж має виступати мірилом якості таких результатів? Для відповіді на це запитання необхідно з'ясувати мету власне освітнього процесу.

У процесі своєї діяльності ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана» здійснює підготовку бакалаврів і магістрів з відповідних спеціальностей, Згідно ст. 5 Закону на першому рівні вищої освіти передбачено здобуття особою теоретичних знань та практичних умінь і навичок, достатніх для успішного виконання професійних обов'язків за обраною спеціальністю [1], а на другому - здобуття особою поглиблених знань, умінь, навичок за обраною спеціальністю, загальних засад ме-

тодології наукової та/або професійної діяльності, інших компетентностей, достатніх для виконання завдань інноваційного характеру відповідно до обраної професії.

На нашу думку, саме професійна відповідність або затребуваність на ринку праці підготовлених університетом фахівців і є мірилом якості роботи ВНЗ.

Звертаючись до міжнародного досвіду, варто зауважити, що однією із найпопулярніших освітніх програм серед фахівців економічних спеціальностей і не тільки, є MBA (master of business administration). Щорічно провідні фінансові видання, такі як наприклад, Financial times складають рейтинг найкращих бізнес-шкіл світу [2]. Якщо сформулювати основний критерій оцінки, то його можна визначити як «прогрес у кар'єрі, якого досягнули випускники». Вже багато років поспіль найкращим стає Гарвард, за словами його випускників, навіть просто наявність диплому допомагає в пошуках роботи. Тобто «репутація школи» працює на випускника. Але тут варто згадати, які високі вимоги ставить цей навчальний заклад до вступників і слухачів.

Виходячи звикладеного, зауважимо про необхідність з одного боку налагодження активного діалогу представників бізнесу та навчального закладу в підготовці конкурентоспроможних фахівців, а з іншого – підвищення вимог до освітнього рівня вступників і студентів. Здобувачі знань мають вважати за честь навчатися в такому закладі, як ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана» та мають бути впевнені в тому, що отримають сучасні професійні знання й навички, на які є попит на ринку праці. Це можливо зробити через залучення до навчального процесу підприємців, насамперед випускників нашого закладу, вдосконалення організації виробничої та переддипломної практики, створення спеціальних програм працевлаштування для кращих студентів старших курсів, у тому числі за допомогою об'єднання випускників нашого ВНЗу. Одним із важливих факторів покращення якості освітнього процесу є спільна з представниками бізнесу розробка нових і вдосконалення існуючих навчальних програм, з точки зору їх доцільності. Оскільки, як студент зацікавлений у гарному робочому місці, так і роботодавець хоче отримати компетентного фахівця.

Основою таких процесів є студентоцентроване навчання разом зі створенням бренду «випускник КНЕУ» та навчання спрямоване на результат, що і є основними аспектами сучасної парадигми вищої освіти для нашого ВНЗ.

Література

1. Закон України «Про вищу освіту» від 01.07.14. №1556 VII.
2. Рейтинг найкращих бізнес-шкіл світу за версією Financial times 2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <http://rankings.ft.com/businessschoolrankings/global-mba-ranking-2015>

*Яценко О.М., д.е.н.,
професор кафедри міжнародної торгівлі*

СТУДЕНТОЦЕНТРИЗМ У СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ УНІВЕРСИТЕТУ У ПІДГОТОВЦІ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНИХ ФАХІВЦІВ

Система принципів соціальної відповідальності університету у підготовці конкурентоспроможних фахівців постає невід'ємною частиною процесу максимізації ефекту створення вартості і підвищення добробуту суспільства й процвітання держави за рахунок освітнього збагачення народу із врахуванням соціально-економічних, духовно-культурних і природно-екологічних потреб майбутніх поколінь. *Принципами реалізації* виступає науковість, системність, інституціональна системність, приватно-державне партнерство бізнесу з академічною спільнотою, паритетність і транспарентність усіх учасників освітнього ланцюга, комерційність і/або державне замовлення, та рівнозначність дотримання інтересів усіх учасників ринкових відносин (студентів та їх батьків, професорсько-викладацького складу, приватних інвесторів і роботодавців, держави й суспільства), динамічність, комплексність, комплементарність, адаптивність, соціально-економічна збалансованість, субсидіарність. *Імперативами зазначеного процесу* є науково-обґрунтована раціональність і доцільність освітніх програм з оптимізацією креативних підходів й аналітичних методів у навчальному процесі, верховенство норм права, належна якість наданих освітніх послуг. Зазначені імперативи визначають зобов'язання університету відповідати перед усіма соціально зацікавленими стейкхолдерами за свою діяльність у всіх сферах і має за мету втілення у практику принципів студентоцентризму, що зумовлено глобалізацією освіти, інтеграцією України в європейський освітній простір і прийняттям нового Закону України «Про вищу освіту».